

РОМЕО

Какво! ти толкова

ли си щастлив, че се боиш от смърт?

От глед си ти с поострънато лице,

очите ти оглеждат черна нужда,

презрение на твоя гръб виси!

За тебе глух е тоя свят. Законът

не е приятел твой. За тебе няма

закони - да те сторят те богат.

Презри ги и от бедност се спаси!

АПТЕКАРЪТ

Не волята ми, бедността приема.

РОМЕО

Заплащам аз на бедността, а не -
на волята!

АПТЕКАРЪТ

В каквато искаш течност

тури това и го изпий! Дори

за двайсет души ти да имаш сила,

то пак ще те събори незабавно.

РОМЕО

Вземи ти златото - отрова то е,

убиец страшен в тоя гнѣсен свят,

по-страшно е от забранена смес.

Отрова ти не ми продаде - аз,

отрова ти продавам аз - прощавай!

Купи си хляб, храни се по-добре!

А ти - ^{при} Жулиета, с мене! - Там

без страх ще те изпия сам!

/Излизат./